

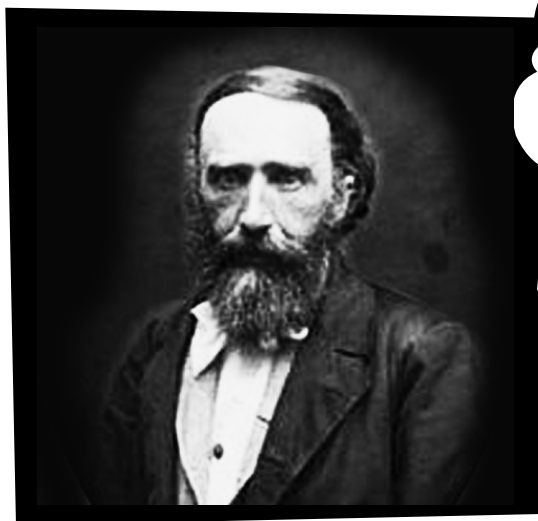

J. Th. Lundbye tegnet af P. C. Skovgaard

I et brev til vennen Lorenz Frølich skriver J.Th. Lundbye om sine oplevelser i Vejby, hvor han og P.C. Skovgaard opholdt sig hele sommeren 1843:

“1. juli 1843

Dejlig er denne Natur, og dog har jeg ikke benyttet den; men har i og ved den Bondegaard, hvor jeg boer og nu sidder og skriver til Dig, fundet en saadan Rigdom af Motiver for Maleren, at den er en uudtømmelig Guldgrube for mig. Og dog er det en aldeles almindelig Bondegaard, hvis fornemste Prydelse er en Gruppe Elmetræer paa en lille Høi. Min gamle Lyst til at tegne og male Dyr er atter vaagnet stærkere, saa jeg har i Stalde og vandinger, i Faarehus, Lo og Kalvebaase deilige Motiver. Jeg kan i Sandhed sige nu: jeg har det godt, Gud være lovet! Det er længe siden jeg kunde sige det, hvad du af mine Breve maa have seet. Det har noget høist glædeligt i denne Skuffelsernes Verden at? see: at dog ikke alle Ungdommens drømme vare falske. Vor Tro til Bondestanden, som den der endnu gjemte træk af et naturligt, ufordærvet Liv, kan jeg bevidne var ikke Feil. Jeg har levet mig ind i Bondelivet, jeg boer hos en Bonde omgaaes dagligt med Bønder og har deraf den største Glæde. Jeg besøger dem, ikke som Kjøbenhavneren, der gør dem den Ære, men jeg trækkes til dem af Lyst. Jeg har været i et Gilde og der med den største Fornøjelse seet deres Dands, deres Dragter, Indretning af deres Værelser – spiist Grød og tør Fisk og talt med dem. Det har ordentligt fornøiet mig, at jeg kunde saaledes komme i Lag med dem, da de dog altid see lidt skjævt til Kjøbstedsfolk...”

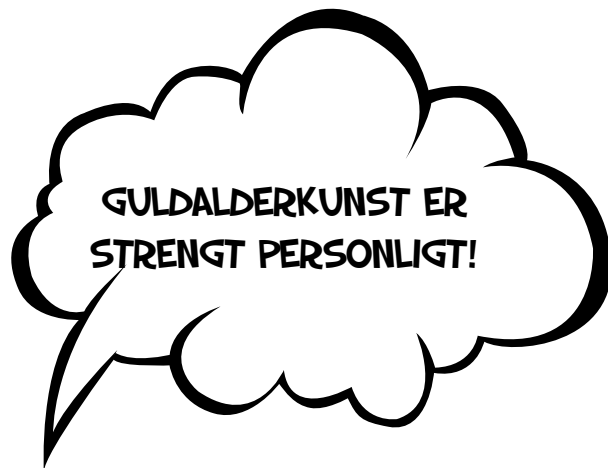
GULDALDERKUNST ER
STRENGT PERSONLIGT!

Thorald Læssøe, før 1878,
Det Kongelige Bibliotek

Et brev fra P.C. Skovgaard til hans malerkollega Thorald Læssøe

”Gode Læssøe

Da jeg kjender Deres Tjensvillighed tager jeg mig den Frihed at henvende mig til Dem om Hjælp i en stor Nød, jeg er nemlig bleven ganske Læns for Kremnitserhvidt, og trænger altsaa til hurtig Hjælp, da det jo er en uundværlig Farve, og hverken Lundbye eller Blom har noget til overs, saaledes har Penselen løbet? Derfor vil jeg bede Dem have den Godhed at overlade mig hvad De mulig kunne undvære, indtil De kunde faa Forsyning/Forstærkning igjen fra Kjøbenhavn – jeg kan ikke faa Bud til Kjøbenhavn før Tirsdag, og det var haardt intet at kunne male i alle dage. Vi tre Malere lever ellers herude i Fryd og Gammen, og en stor Glæde vil det være os at se Dem herude ogsaa, men jeg kan desværre ikke tilbyde Dem Logi, dog aldeles umulig ville jeg ikke troe det var at skaffe, naar De ville tage til takke hos en Bonde.”

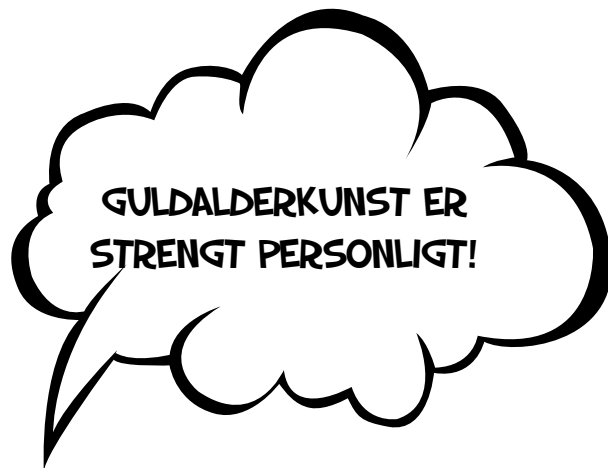

J. Th. Lundbye tegnet af P. C. Skovgaard

Uddrag af J.Th. Lundbyes dagbogsoptegnelser

“Dagbogen Sanct Hans Aften 23. Juny 1842

Da regnen vedvarede til Aften, benyttede jeg Eftermiddagen til at male et Studie af en Blak, en graa, guulblakket Hest, som Becker, Færgemanden her eier. Skovgaard hjalp mig med at holde den, give den Havre af og til, og underlig nok, ved at synge for den; det var øiensynligt at den holdt af Sang, det store kjælnø dyr, den kom med Hovedet tæt hen til ham og spidsede Øren, stod saaledes ganske ubevægelig længe og faldt til sidst som et lille Barn i Søvn ved Sangen, saa den nikkede. Den er en prægtig Hest, skjøndt af Bonderace, dog saa fiin, men stærkt bygget og af en sjælden kjøn Farve.”

J. Th. Lundbye tegnet af P. C. Skovgaard

Uddrag af J.Th. Lundbyes dagbogsoptegnelser

“Dagbogen 28. July 1842

Skovgaard rejste igen i gaar til Frederiksborg; ham vil jeg meget savne. Han har havt en heldig indflydelse paa mit Maleri; skjøndt hans Dadel tit skar mig i Hjertet, maa jeg dog indrømme, at jeg malte tit bedst, naar han sad og saa til og opflammede mig til at lade Penselen løbe uden Angst, den slemme Gjæst, som saa ofte indfinder sig. Mit Stykke er nu saa vidt, at man kan see Virkningen af det, og jeg har nu det Interessanteste tilbage: at gennemføre enhver Ting deri. Ligesom jeg i Kunstnerklubben slog Bolsen bedst, naar Købke stod ved Siden, saaledes malte jeg bedst naar Skovgaard var hos mig og sagde: mal nu de Bunker Tang der paa 5 Minutter! eller læg nu alle Spidspensler bort, og mal kun bredt med de store Børstepensler, - det gjorde jeg virkelig forleden, da jeg malede Klinten om, uden brug af nogen lille Pensel, og den blev idet mindste bedre end det pertentlige Prikkeri, der før var.”

J. Th. Lundbye tegnet af P. C. Skovgaard

Uddrag af J.Th. Lundbyes dagbogsoptegnelser

“April 1844

Skovgaard!

Siden Frølich bortreiste for halvfjerde Aar siden var Skovgaard min nærmeste Omgangsvæn, og han have som Kunstner havt stor Indflydelse paa mig, da jeg i høi Grad have Agtelse for hans Mening om mange Ting. Hans Gemyt er stille og dybt, alvorligt og indesluttet, kun for sine Venner udtaler han sig frit og uforbeholdent, men da viser det sig at han, ligesom jeg selv, er ganske Følelsesmenneske; Forstanden er underordnet hans stærke, varme Følelse for alt stort og skjønt, og han savner den Klarhed i sit eget Væsen, der skærper Dømmekraften. Han optager Andres Meninger tit, gjør dem til sine egne og forsvarer dem støttet til dem som for ham ere Autoriteter uden altid klart for sig selv og Andre at kunne godtgjøre sine Meningers Rigtighed. Saaledes ledes han ogsaa som Maler af reen kunstnerisk Takt, som om han altid levede i en smuk Drøm, og jeg har endog troet i hans Øje at se udtrykket heraf, idet der ere noget taaget, ligesom et Slør for hans Blik, Noget jeg oftere har lagt Mærke til. Hvad Skovgaard bedst fremstiller, og ret med Kjærlighed har levet sig ind i, ere Plantelivet, lige fra det store Træ til den lille fine Græsplante.”